

Парастос за пострадале лекаре у Великом рату у Ваљеву

Протонамесник Срећко Живановић и ђакон Илија Јокић, уз саслужење ипођакона др Небојше Пакевића, појање певнице и у молитвеном присуству великог броја верника, служили су свету Литургију у 36. недељу по Духовима у храму Светих врача Козме и Дамјана при Општој болници Ваљево.

Сабрао се и велики број лекара који су принели молитве за своје претходнике који су пострадали у Првом светском рату, лечећи рањене и болесне у нехуманим и тешким условима. „Треба да се молимо за лекаре да се они моле за нас, да нам буду светли примери, јер су посведочили праве вредности“, рекао је свештеник Срећко Живановић по одслуженом парастосу, док је др Владимир Ђорђевић, начелник кардиологије са интерном службом, пожелео да лекари данс поприме обресе лика и дела својих предака.

У Првом светском рату, тачније крајем 1914. и током 1915. године Ваљево је било град-болница. Све институције су биле претворене у болнице, домове здравља, стационаре, прихватилишта за рањене и болесне којих је у једном тренутку било и до 30000, што је било готово незамисливо за град који је имао једва 8000 становника. Лечили су их домаћи, али и аустроугарски лекари чију је жртву посебно похвалио отац Срећко Живановић истакавши да су они „живот свој положили за непријатеље своје“.

Доктори Селимир Ђорђевић, Божидар Шишић, Милан Цекић, Драга Љочић, Драгиња Бабић и многи други лечили су рањене, али и оболеле од разних болести. Један од најопаснијих био пегави тифус. Иако је Бог нас спасава, тако нам је у овом тренутку најважнија од свих речи којима се служио отац Владимир Ђорђевић.

spc.rs